

N:o 8.

Ank. till Riksd. Kansli den 8 Febr. 1876, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts Proposition angående eftergift af kronohemmansåboen Johan Holmbom i Waikijaur å dömd skadeersättning.

(I. A.)

Genom utslag den 18 Februari 1874, hvilket ej blifvit öfverklagadt, har Jockmocks lappmarks tingslags Häradsrätt funnit kronohemmansåboen Johan Holmbom i Waikijaur förvunnen att hafva ouppsåtligen genom vårdslöshet varit vållande dertill, att, efter det Holmbom före midsommar 1872 verkställt och den 21 Juni samma år afslutit tjärubräning uti en af honom för sådant ändamål inrättad, så kallad tjärudal å kronotrakten Skällemsheden, elden, som af Holmbom lemnats utan tillsyn, först antändt trävirket i tjärudalen och derifrån spridt sig till omgifvande mossar och skog, samt, enligt vederbörande jägmästares intyg, öfvergått en vidd af 600 tunnland och förstört minst 14,000 träd, deraf 3,500 utgjorts af större eller mindre sågtimmerträd, 7,000 af finare sparrträd och återstoden motsvarat 37,500 kubikfot ved, och har Häradsrätten förthy dels dömt Holmbom att, jemlikt 19 Kapitlet 21 § strafflagen böta 500 kronor, dels ock förpligtat honom att efter markegångspris ersätta Kongl. Maj:t och Kronan värdet af den genom elden förstörda skog.

Sedan till gäldande af den Holmbom sålunda å dömda skadeersättning, hvilken till 8,705 kronor beräknats, utmätning den 28 November 1874 egt rum så väl af åborätten till kronohemmanet Waikijaur N:o 2 om $1\frac{2}{3}$ mantal, som af all Holmboms lösegendom, alltsammans, åborätten inberäknad, uppskattad till 5,911 kronor, har Holmbom uti en till Kongl. Maj:t ingifven skrift anhållit, det Kongl. Maj:t måtte täckas af gunst och nåd honom från

utgifvande af ofvanberörda böter och skadeersättning befria, vid hvilken skrift funnits fogadt ett af Kyrkoherden J. Læstadius afgifvet intyg af innehåll bland annat, att, derest Holmbom, som är född den 29 September 1827 och allt ifrån sin ungdom varit särdeles arbetsam, nykter och sparsam samt derigenom från fattigdom kommit i en någorlunda välbergad ställning, nu skulle gå i mistning af all sin fasta och lösa egendom, han, med sina nu mera till följd af öfveransträngande arbete försvagade krafter och sedan han nyligen genom vådlig händelse förlorat sin äldste, redan arbetsföre, son, antagligen blefve oförmögen att försörja sig sjelf, sin sängliggande och till arbete oförmögna hustru samt sina tre minderåriga barn, deraf det äldsta vore 12 och det yngsta 5 år gammalt; och har, efter det Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i Norrbottens län, i anledning af Holmboms ansökan hörd, på anförda skäl hemställt, huruvida icke, då Holmbom syntes hafva varit en omtänksam arbetare för sin framtid, Kongl. Maj:t skulle täckas göra densamma för Holmbom mindre bekymmersam, Kongl. Maj:t väl icke funnit skäl att till Holmboms ansökan om förskoning från de honom ådömda böter lemna bifall eller ansett skäligt att han från ofvanberörda skadeersättnings utgifvande helt och hållet befrias; men uti proposition (N:o 3), med afseende på de för Holmbom förekomna bevekande omständigheter, föreslagit Riksdagen, att hvad af ersättningsbeloppet öfverstege 2,000 kronor måtte Holmbom efterskänkas.

Stats-Utskottet, till hvars behandling denna Kongl. Proposition jemte de till ärendet hörande handlingar varit öfverlemnade, får, under återopande af de skäl Kongl. Maj:t anført, hemställa,

att hvad Kongl. Maj:t sålunda föreslagit, måtte vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 8 Februari 1876.

På Stats-Utskottets vägnar:

CARL EKMAN.